

Publicerad 2007-08-31 01:11 av Hugo Ferla

Solbad

En man sitter med benen hängande över
kajen vid Kornhamnstorg.

Det är april och isen är en uppfluten manet
Över Slussens vatten.

Men det är sol från Götgatsbackens krön
Och han har sitt ansikte öppet mot den.

Det går trafik bakom hans rygg
Som river upp gatans damm.

Vi ser att han suttit så idag,
tills solen vred sig runt Mariahissen.

*

Endast jag rusade genom
Solen, folket och gatorna.

Jag har känt människor
Som älskar livet

Varje värld var någon annans,
Som ett lagt pussel.

De äter, skrattar, dricker
Kysser, dansar skvallrar, tröstar
Och de är tillsammans

Men att tänka på döden i deras sällskap
Ter sig bara löjligt.

*

Matematik i Cambridge.
Ett decennium av misslyckanden.

Vissa dagar är livet helt utan penna,

dagarna då tankens stringens är oöverträffad

Med bröd i magen vaknade visst längtan.
Ångern synar mina drömmar.

Efter bara tio minuters slumrande solkatter
Var jag min lyckas alla egenskaper.

I studenters krökta rum tänds
Ögonvitor som månar på natthimlen.

Ansiktet får nog färg av detta
nu är värmen på väg, jag går sen

Långt bortom gränsen går ett annat jag
Och äger all min lycka.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hugo Ferla med Poeter.se id #17528 innehar upphovsrätten